

Angreb på æblet

Hvad det ikke er !

Gennem et langt liv har jeg spist mange æbler af forskellige sorter. Nogle mere søde, andre mere sure. Nogle friske, andre burde have været det. Selv mangeårig anvendelse og/eller brug af noget betinger ikke ekspertise; rutine giver ikke nødvendigvis ekspertise. Så læsere, der havde set frem til en dybdeborende biologisk redegørelse af forskellige æblesorter, bør allerede nu fokusere til anden side.

Måske trænger læseren eller computeren til en diskfragmentering, måske trænger partneren til kærtegn eller det modsatte, måske kræver (børne-/olde-)børn (u)berettiget nærværelse eller det er tid til at fodre husdyr, rydde op, gøre rent eller motionere i henhold til Sundhedsstyrelsens rekommandationer, hvorved chancen for at leve ca. 10 minutter længere øges med en ukendt matematisk potens.

Hvad det er !

Jeg vil starte med at byde velkommen til læseren, der fortsat er med i denne herlige refleksion.

Det ene yderpunkt

Overskriften dækker over det faktum, at der er mange måder at spise et æble på. Operationelle forskelligheder spænder fra den sirlige og tålmodige type, der skræller skallen med en frugtkniv af sølv, som en fjern og for længst afdød faster havde tiltænkt modtageren i en bisætning nederst i testamentet.

Skrællen bliver lang, inden den falder af. Der er tale om en proces, hvor den biologiske adskillelse danner et sjældent synkroniseret partnerskab med operatøren, i dette tilfælde oftest en frugtspiser af hunkøn, eller hankøn med rigtig mange østrogener i kroppen. Når hele skrællen er aftaget, blottes en rund frugt i en sart lysbeige farve, som ganske hurtigt bliver brunlig. En biolog eller kemiker eller naturfaglærer eller naturvejleder med mange års universitetsuddannelse vil være i stand til at forklare "hvorfor". Når forklaringen er forbi, er æblet sandsynligvis ret brunt. Det kan derfor anbefales denne pertentlige type æblespiser hurtigt at skære æblet i velformede og regelmæssige skiver og starte bespisningen imedens det biologiske (altså æblets !) ur tikker.

Et andet yderpunkt

I den absolut modsatte ende af spisemønstret findes personen, der tager æblet i hånden og målbevidst sætter tænderne - de medfødte eller indopererede eller forlorne eller et mix - i æblet. Ofte bides 2-3 gange for at fylde munden hurtigt. Der tygges i formel-1 fart og den mentale og visuelle fokus er oftest rettet mod andet emne. Når portionen afsendes videre ned i mave-tarmregionerne, bides energisk i korte og nærmest dyriske stød efter næste biologiske essens. Det tager kun få minutter, så deler denne målgruppe af æblespisere sig. Dem, der smider æbleskroget i nærmeste omgivelser og dem, der spiser hele æblet med kærne og hus.

Imellem disse 2 ydervarianter findes et utal af mellemproportionaler. Nogle pudser eksempelvis æblet i stof, nogle skyller det. En ganske særlig type - jeg gør det ikke selv, men morer mig altid, når denne type betragtes - har hele deres fysiske og psykiske fokus rettet mod æblet under bespisningen. Ethvert fysisk angreb på æblet bliver ledsaget af den totale attention. Fortærrerens øjne fokuserer hele tiden på æblet under spise-processen. Det er en isoleret duel mellem et højerestående individ (vistnok ?) og en frugt. Denne type foretrækker næsten altid at afslutte bespisningen, lige inden kernehuset er totalt blotlagt.

Spiser barnet æble på samme måde som forældre eller bedsteforældre? Det kunne man umiddelbart tro, men jeg har været vidende til mange varianter. Eksempelvis spiser jeg selv æble forskelligt fra min moder og igen forskelligt fra min bedstemoder.

De læsere, der stadig er med mig så langt nede på siden i denne non-videnskabelige og finurlige biologiske refleksion, kan sikkert ved sammenligning med deres respektive børn/søskende/forældre/bedsteforældre og måske oldeforældre finde pudsige forskelle.

"Æblet falder ikke langt fra stammen"...men hvad er "langt"?

Spisende på dagens æble kan din webmaster i øvrigt henvise til

<http://ann-vibeke.dk/undersoegelse.htm>